

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työttömyysturvalain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi työttömyysturvalakia, työmarkkinatuesta annettua lakia, työvoimapolitiitisesta aikuiskoulutuksesta annettua lakia ja työttömyysetuuksien rahoituksesta annettua lakia. Laeissa säädetyt markkamäärät muutettaisiin euroiksi ja senteiksi, ja samalla markkaa tarkoittavat kielelliset ilmaisut korvattaisiin joko sanalla euro, sentti tai rahamäärä.

Muutokset tehtäisiin käyttämällä vahvistettua muuntokerrointa. Nykyiset markat pyöristettäisiin pääosin euroasetuksen mukaisia pyöristyssääntöksiä noudattaen lähimpään senttiin. Työttömyysturvan täysi peruspäiväraha ja lapsikorotukset

määriteltäisiin vuoden 2001 indeksitasolle, ja samalla luovuttaisiin nykyisestä markan tarkkuudelle alaspäin pyöristyksestä. Työmarkkinatukea ja koulutustukea koskevat tulorajat pyöristettäisiin kuitenkin ylöspäin lähimpiin täysiin euroihin. Esitys on osa laajempaa kokonaisuutta, jossa muun muassa toimeentuloturva sekä sosiaali- ja terveydenhuollon etuuksia ja maksuja koskevassa lainsäädännössä olevat markkamäärät muutetaan euroiksi ja senteiksi, kun euro vuoden 2002 alusta tulee käteisvaluutaksi ja Suomen markka poistetaan käytöstä.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Euroon siirtyminen

Suomi on siirtymässä asteittain Euroopan talous- ja rahaliiton yhteiseen valuuttajärjestelmään. Euro otettiin Suomessa käyttöön tilivaluuttana 1 päivänä tammikuuta 1999 samalla kun pysyvä muuntokurssi 5,94573 vahvistettiin asetuksella (EY) N:o 2866/98. Myös rahamäärien pyöristäminen ja muut teknisluonteiset asiat on määritelty ylikansallisilla säädöksillä (EY) n:o 1103/97 ja n:o 974/98.

Julkinen hallinto sekä eläkelaitokset ja muu vakuutusala siirtyvät henkilöasiakkaita ajatellen euron käyttöön kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen 1 päivänä tammikuuta 2002. Sitä ennen erilaiset lakisäteiset sosiaaliturvan etuudet maksetaan markkoina. Käteisenä rahana euro ei ole käytössä ennen kuin 1 päivänä tammikuuta 2002.

1.2. Lakien markkamäärät

Kansaneläkelaitoksen toiminnan keskeinen sisältö on toimeentuloturvan erilaisten rahasuoritusten määrittelemine ja maksaminen. Osa markkamääristä ilmaistaan täysinä markkoina tai 10, 100, 1 000 tai jopa 10 000 markan tarkkuuksilla. Eniten nollia sisältävissä taluluvuissa on kyse tulo- tai omaisuusrajoista tai luonteeltaan hallinnollisista markkarajoista. Jos markkamäärää ei ole sidottu indeksiin, alkuperäinen markkamäärä yleensä säilytetään mahdollisten erilliskorotusten yhteydessä. Tasasummilla on pyritty muun muassa lainsäädännön selkeyteen ja asioiden muistamisen tai informaation helpottamiseen. Nykyisiä eri lakien pyöristyssäännöksiä, jotka on tarkoitettu koskemaan markkoja ja pennejä, ei voida sellaisinaan soveltaa lähes kuusinkertaisiin euroihin ja sentteihin. Siksi ne tulisi kumota tai niitä olisi tarvittaessa muutettava.

1.3. Indeksisidonnaisuus

Monet sosiaalietuudet on sidottu indekseihin, yleisesti hintaindeksiin, palkkaindeksiin tai niiden yhdistelmään. Tällöin laeissa olevat markkamäärät on kiinnitetty johonkin lain voimaantulosäännöksessä ilmoitetun ajankohdan mukaiseen indeksitasoon eli niin sanottuun lain tasoon. Esimerkiksi kansaneläkelain (347/1956) sisältämät markkamäärät ovat sen kansaneläkeindeksin pisteluvun mukaiset, jonka mukaan etuudet määriteltiin maaliskuussa 1981. Kunkin vuoden alusta voimaan tulevat indeksitarkistukset lasketaan kansaneläkejärjestelmässä korottamalla ajankohdan 1.3.1981 markkamäärät kyseisen vuoden indeksipistelukua vastaavaan tasoon. Kansaneläkeindeksi (1957 = 100) lasketaan käyttäen elinkustannusindeksiä, jossa vuoden 1951 pisteluku on 100. Työttömyysturvan täyden peruspäivärahan ja lapsikorotusten markkamäärät on sidottu vuoden 1998 kansaneläkeindeksin pistelukuun 1223.

Tällaista lain tasoa käytetään laskuperusteena kaikkien indeksiin sidottujen etuuksien indeksitarkistuksissa ja muissa markkamäärien muutostilanteissa. Jos etuuteen tehdään erillinen tasokorotus, tämä toteutetaan lisäämällä korotus lain tasoiseen markkamäärään muuntamalla se ensin todellista pienemmäksi, lain indeksitasoa vastaavaksi summaksi. Joissakin laeissa, kuten Kansaneläkelaitoksen toimeenpanemissa eläkelaeissa etuuksien määrät sekä esimerkiksi tulo- ja lapsikorotusten vuositasolla, joissakin laeissa kuukausimääräisinä.

1.4. Lainsäädäntö

Työttömyysturvalaissa (602/1984) etuuksien markkamäärät on ilmaistu nykyisin täysinä markkoina tai täysinä kymmeninä markkoina. Laissa ei ole markkamääräisiä tulo- tai omaisuusrajoja. Lain mukaan työttömyyspäivärahaa ei makseta, jos päiväraha kuukaudelta maksettava erä on pienempi kuin peruspäivärahan määrä. Käytännössä pienin maksettava työttömyyspäivärahan määrä on 5,88

markkaa päivässä. Laissa on lisäksi säädetty pyörityssääntö, jonka perusteella indeksitarkistettu peruspäiväraha ja lapsikorotukset pyöristetään (kukin erikseen) aina alaspäin täysiksi markkoiksi. Markkamäärät pienenevät pyörityksen yhteydessä keskimäärin 50 penniä.

Työmarkkinatuesta annetussa laissa (1542/1993) työmarkkinatuen suuruus on ilmaistu viittaussäännöksellä työttömyysturvalakiin. Tulorajat on säädetty täysin kymmeninä tai satoina markkoina. Pienimmän maksettavan työmarkkinatuen määrä on viittaussäännöksen kautta sama kuin työttömyyspäivärahassa. Työmarkkinatuessa pyörityssääntöä sovelletaan kuten työttömyyspäivärahassa.

Työvoimapolitisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (763/1990) koulutustuen suuruus on ilmaistu viittaussäännöksellä työttömyysturvalakiin. Ylläpito- ja majoituskorvauksen määrä sekä tulorajat on ilmaistu täysin kymmeninä markkoina. Pienimmän maksettavan koulutusetuuden määrä ja koulutusetuuksien pyöristämissääntö ovat viittaussäännöksen kautta samat kuin työttömyyspäivärahassa.

Työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 18 §:n mukaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastus on määrättävä siten, että palkkasumman ensimmäiseen viiteen miljoonaan markkaan kohdistuva maksu on määrättävä neljäsosaksi ilmaistuna täysin prosenttiyksikön kymmenyksinä palkkasumman viiden miljoonan markan ylittävään osaan kohdistuvasta maksusta.

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Yleistä

Oikeudelliselta kannalta lainmuutokset eivät ole välttämättömiä euron tullessa käteisenä rahana käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2002. Rahan muuntamisessa ja siinä yhteydessä tehtävissä pyörityksissä noudatettavat ylikansalliset säännöt on vahvistettu ja niitä voidaan soveltaa sellaisinaan.

Oikeusturvan, lainsäädännön ymmärrettävyyden, informatiivisuuden ja asiakaspalvelun kannalta säädöksissä ei kuitenkaan tulisi esiintyä markkamääriä sen jälkeen, kun eurot ja sentit ovat korvanneet markat ja pennit. Lainsäädännön näkökulmasta yleensäkin muodostuisi ennen pitkää ongelmaksi, jos kansalaisten kannalta keskeisetkin etuudet ilmaistaisiin epätodellisina eli rahassa, jolla ei saa eikä voi ostaa mitään. Näin samalla pitkitettäisiin tarpeettomasti sitä aikaa, jolloin rahamäärän hahmottaminen todelliseksi, käytössä olevaksi maksuvälineeksi edellyttäisi muutokertoimen käyttöä.

Hyvä ratkaisu ei olisi sekään, että markkamääriä muutettaisiin euroiksi sitä mukaa, kun yksittäisiä pykäläiä muutetaan muista, sisällöllisistä syistä. Tällainen etenemistapa olisi varsin hidas ja siirtymäaikana lainsäädännössä esiintyisi rinnakkain markkoja ja euroja. Jossakin vaiheessa päädyttäisiin joka tapauksessa siihen, että kaikki markkamäärät olisi muutettava lainsäädännössä euroiksi.

Hallituksen lähtökohtana on, että sosiaaliturvaa koskevassa ja osin muussakin lainsäädännössä olevat markkamäärät muutetaan euroiksi heti vuoden 2002 alusta lukien. Muunnos euroiksi ja senteiksi tehtäisiin pääsääntöisesti vahvistetulla muutokertoimella sekä käyttämällä euroasetuksen mukaista pyörityssääntöä.

Maksettavat etuudet määritettäisiin yleensä sentin tarkkuudelle. Sentin tarkkuus ei kuitenkaan kaikissa tapauksissa ole tarkoituksenmukainen ratkaisu. Jo lainsäädännön toimeenpanon ja sen uskottavuuden kannalta olisi kyseenalaista esimerkiksi arvioida vastaisia vuosituloja, kuten työ- tai yrittäjätuloa sentin tarkkuudella. Sama koskee omaisuuden arviointia. Karkeammalla, esimerkiksi täyden tai kymmenen euron tasolla tulisi lainsäädännössä ilmaista ainakin eräät indeksiin sitomattomat tulo- ja omaisuusrajat.

Sosiaaliturvan ja etenkin saman organisaation toimeenpaneman lainsäädännön sisällä tulisi noudattaa yhtenäisiä periaatteita. Keskeisenä tavoitteena kuitenkin on, että kustannukset

eivät saa nousta. Toisaalta etuuksien taso ei saisi yksilötasollakaan laskea eikä varsinkaan etuuden maksatus lakata.

2.2. Lakien indeksitaksojen yhdenmukaistaminen

Pelkästään Kansaneläkelaitoksen toimeenpanemissa laeissa esiintyy seitsemän edellä selostettua, indeksisidonnaisiin etuuksiin liittyvää niin sanottua lain tasoa. Jos tämän konstruktion lisäksi vielä yhtenä laskentaperusteena käytettäisiin kuusinumeroista muuntokerrointa tai -jakajaa, on selvää, ettei kansalainen yleensä voisi ymmärtää hänelle maksettavan etuuden laskentaperusteita.

Tarkoituksenmukaista olisi, että samanaikaisesti kun lainsäädännössä olevat markkamäärät muutetaan euroiksi, indeksiin sidottujen etuuksien niin sanotut lain tasot yhdenmukaistettaisiin. Tämä taso olisi euroihin siirtymistä edeltävän vuoden 2001 indeksitaso, eli viimeisin lakiehdotuksia käsiteltäessä tiedossa oleva taso. Ratkaisu olisi tekninen ja se voitaisiin toteuttaa ilman kustannusvaikutuksia.

2.3. Markkojen muuttaminen euroiksi

Esityksessä ehdotetaan, että työttömyysturvalain sisältämät markkamäärät muutettaisiin euroiksi ja tarvittaessa senteiksi. Muunnossa käytettäisiin pääsääntöisesti muuntokerrointa sellaisenaan. Pyöritys tehtäisiin lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti, eli käyttöön tulisi kaksi desimaalia tavanomaista 5-pyöritystä käyttäen.

Täyden peruspäivärahan ja lapsikorotusten määrät esitetään sidottavaksi vuoden 2001 kansaneläkeindeksin pistelukuun 1302. Koska esityksessä ehdotetaan luovuttavaksi nykyisestä markan tarkkuudelle alaspäin pyöritysmisestä, markkamäärät ehdotetaan laskettavaksi ensin pyöritysmättä vuoden 2001 indeksitasolle, jonka jälkeen niistä tehtäisiin entistä keskimääräistä alaspäin pyöritystä vastaava 50 pennin vähennys ennen euroiksi muuttamista.

Esityksessä ehdotetaan, että työmarkkinatuesta annetun lain sisältämät

markkamäärät muutettaisiin euroiksi. Lain sisältämät tuloajat pyöritystäisiin ylöspäin lähimpään täyteen euroon.

Työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain sisältävät markkamäärät ehdotetaan muutettavaksi euroiksi ja tarvittaessa senteiksi käyttäen pääsääntöisesti muuntokerrointa sellaisenaan. Pyöritys tehtäisiin lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti, eli käyttöön tulisi kaksi desimaalia tavanomaista 5-pyöritystä käyttäen. Edellä sanotusta poiketen lain 18 §:n sisältämä suojaosa pyöritystäisiin ylöspäin lähimpään täyteen euroon.

Työttömyysetuuksien rahoituksesta annettu lakiin sisältyvä työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastamista koskeva palkkasummaraja muutettaisiin euroiksi siten, että raja pyöritystäisiin ylöspäin lähimpään kymmeneen euroon.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Esityksen mukainen markkamäärien muuttaminen euroiksi vähentäisi työttömyyspäiväraha-kustannuksia noin 6,2 miljoonalla markalla. Vuonna 2000 päiväraha-kustannukset olivat yhteensä noin 8,3 miljardia markkaa. Siitä ansioturvan osuus on noin 7,8 miljardia markkaa ja peruspäivärahan osuus noin 500 miljoonaa markkaa vuodessa.

Työmarkkinatuen kustannuksia esitys vähentäisi noin 12,8 miljoonalla markalla. Vuonna 2000 työmarkkinatuen kustannukset olivat yhteensä noin 4,8 miljardia markkaa.

Työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksen koulutustuen ja siihen liittyvien muiden koulutusetuuksien kustannuksia esitys vähentäisi noin 0,5 miljoonalla markalla. Vuonna 2000 koulutustuen kustannukset olivat yhteensä noin miljardi markkaa.

Esityksellä ei ole muita olennaisia kustannusvaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Valtiovarainministeriön EMU-projekti hyväksyi 18 päivänä joulukuuta 1997 Suomen kansallisen siirtymäsuunnitelman euron käyttöön ottamiseksi. Sosiaali- ja

terveysministeriössä laadittiin tältä pohjalta suunnitelma eurojärjestelmään siirtymisestä 1 päivästä tammikuuta 2002 lukien (Eurorahatyöryhmän muistio, STM:n työryhmämuistioita 1998:20). Siirtymäkauden ajaksi sosiaali- ja terveysministeriö asetti 1 päivänä maaliskuuta 1999 Euron käyttöönottoprojektin, jonka johtoryhmässä on edustettuna muun muassa Kansaneläkelaitos, Suomen Kuntaliitto, Eläketurvakeskus ja Suomen vakuutusyhtiöiden keskusliitto. Projektin säädöstyöryhmän työskentelyyn ovat osallistuneet myös opetusministeriö, ympäristöministeriö ja työministeriö. Euroon siirtymistä on valtionhallinnossa koordinoinut valtiovarainministeriön asettama EMU-projektin julkisen sektorin työryhmä. Se on muun muassa selvittänyt eri hallinnonalojen näkemyksiä lainmuutostarpeista.

Edellä kuvatun valmistelutyön pohjalta euron käyttöönottoa koskevia periaatteita käsiteltiin 11 päivänä tammikuuta 2000 hallituksen talouspoliittisessa ministerivaliokunnassa. Ministerivaliokunta hyväksyi yleiset periaatteet, jotka sosiaali- ja terveysministeriön asettaman Euron käyttöönottoprojektin johtoryhmä esitti muistiossaan 30 päivänä marraskuuta 1999. Johtoryhmän esittämien periaatteiden mukaan säädöksissä olevat markkamäärät muutetaan 1 päivänä tammikuuta 2002 lukien euroiksi ja senteiksi käyttäen vahvistettua muuntokerrointa. Pyöritykset tehdään euroasetuksen mukaisesti. Etuudet maksetaan samasta ajankohdasta euroina ja sentteinä. Tulo- ja omaisuusrajoja voidaan kuitenkin pyöristää täyteen euroon tai nolilla päättyvään euromäärään. Myös tältä osin ratkaisut tulee toteuttaa mahdollisimman kustannusneutraalisti. Säädöksissä olevat

maininnat kuten markka tai markkamäärä muutetaan sanoiksi euro, rahamäärä tai muiksi vastaaviksi ilmaisuiksi. Etuus ei saa euron käyttöönoton johdosta pienentyä eikä lakata. Edellä mainittuja periaatteita sovelletaan myös lakia alemmanasteisissa säädöksissä ja soveltuvien osin muussakin kuin sosiaaliturvaa koskevassa lainsäädännössä.

Esitys on valmisteltu noudattaen edellä kuvattuja yleisiä periaatteita. Se on tehty virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä yhteistyössä Kansaneläkelaitoksen kanssa. Keskeisiltä osin ratkaisuihin sovittiin jo sosiaali- ja terveysministeriön Euron käyttöönottoprojektin työskentelyn yhteydessä. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastusta koskevan esityksen osalta on pyydetty Työttömyysvakuutusrahaston lausunto. Rahaston mukaan syytä porrastusta koskevan rajan asialliseen muuttamiseen ei ole, vaan muunto tulisi toteuttaa neutraalisti vahvistetulla muuntokertoimella.

5. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Hallitus on samanaikaisesti tämän esityksen kanssa antanut eduskunnalle euron käyttöönottamiseen liittyvät esitykset kansaneläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien sekä sairausvakuutuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta. Esitykset on laadittu vastaavia periaatteita noudattaen. Jo aikaisemmin markkamäärät on muutettu vastaavalla tavalla euroiksi lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa lailla 562/2000 sekä valtioneuvoston asetuksessa äitiysavustuksen suuruuden vahvistamisesta (98/2001).

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Työttömyysturvalaki

18 §. *Sovitellun työttömyyspäivärahan suuruus.* Pykälän 6 momentissa oleva sana markkamäärä ehdotetaan korvattavaksi sanalla rahamäärä.

22 §. *Peruspäivärahan suuruus.* Pykälän 1 momentissa oleva kansaneläkeindeksiin sidottu markkamäärä ehdotetaan ensin tarkistettavaksi vuoden 2001 tasolle. Näin saadusta markkamäärästä vähennettäisiin 50 penniä ja se muutettaisiin euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä.

24 §. *Lapsikorotus.* Pykälässä olevat kansaneläkeindeksiin sidotut markkamäärät ehdotetaan ensin tarkistettaviksi vuoden 2001 tasolle. Näin saaduista markkamääristä vähennettäisiin 50 penniä ja ne muutettaisiin euromääräisiksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä.

25 §. *Etuuksien korotus.* Pykälässä oleva sana markkamäärä ehdotetaan korvattavaksi sanalla rahamäärä. Erikseen annettavassa hallituksen esityksessä kansaneläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta ehdotetaan, että laki kansaneläkelaisista säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin kumottaisiin ja kansaneläkeindeksistä säädettäisiin uudessa laissa, jonka nimi olisi laki kansaneläkeindeksistä. Pykälässä oleva viittaussäännös ehdotetaan muutettavaksi tätä vastaavasti.

44 §. *Työttömyyspäivärahan maksaminen.* Pykälän 2 momentin pyöristyssääntö ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana euromääriin siirryttäessä, sillä euromäärät ehdotetaan säädettäväksi suoraan senttitasolle.

Voimaantulosäännös. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 2002 alusta. Etuuksia koskevissa päätöksissä ja ilmoituksissa voitaisiin käyttää euroja jo tätä

ennen, jos ne koskevat lain voimaan tulon jälkeistä aikaa. Voimaantulosäännöksessä ehdotetaan säädettäväksi myös lain 22 ja 24 §:ssä säädettyjen rahamäärien määräytymisperusteesta. Rahamäärät vastaisivat sitä kansaneläkeindeksin pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

1.2. Laki työmarkkinatuesta

11 a §. *Muut etuudet.* Pykälässä oleva ylläpitokorvauksen markkamäärä ehdotetaan muutettavaksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä.

24 §. *Työmarkkinatuen tarveharkinta.* Pykälän 1 ja 3 momenteissa mainitut markkamääräiset tulorajat ehdotetaan muutettaviksi euromääräisiksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen pyöristettynä ylöspäin lähimpään täyteen euroon. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi voimassa olevan käytännön mukainen nimenomainen säännös työmarkkinatukeen vaikuttavien tuloerien pyöristämisestä.

Pykälän 4 ja 5 momenteissa oleva sana markkamäärä ehdotetaan korvattavaksi sanalla rahamäärä.

Voimaantulosäännös. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 2002 alusta. Etuuksia koskevissa päätöksissä ja ilmoituksissa voitaisiin käyttää euroja jo tätä ennen, jos ne koskevat lain voimaan tulon jälkeistä aikaa.

1.3. Laki työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta

17 §. *Muut koulutusajaiset etuudet.* Pykälän 1 ja 2 momentissa olevat ylläpito- ja majoituskorvauksen markkamäärät ehdotetaan muutettavaksi euromääräisiksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen lähimpään senttiin euroasetuksen mukaisesti pyöristettynä

18 §. *Vähennetty koulutustuki.* Pykälän 1 momentissa oleva markkamääräinen

suojaosa ehdotetaan muutettavaksi euromääräiseksi vahvistettua muuntokurssia käyttäen pyöristettynä ylöspäin lähimpään täyteen euroon.

Voimaantulosäännös. Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan vuoden 2002 alusta. Etuuksia koskevissa päätöksissä ja ilmoituksissa voitaisiin käyttää euroja jo tätä ennen, jos ne koskevat lain voimaan tulon jälkeistä aikaa.

1.4. Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta

18 §. *Työttömyysvakuutusmaksujen määrä.* Työttömyysvakuutusmaksut ja niiden vuotuiset muutokset määritellään käyttäen

lähtötasona vuoden 1999 maksuja, jota lähtötasoa ei ehdoteta muutettavaksi. Pykälään sisältyvä työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastusta koskeva markkamäärä ehdotetaan muutettavaksi euroiksi siten, että euromäärä pyöristettäisiin lähimpään kymmeneen euroon.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

*Lakiehdotukset***1.****Laki****työttömyysturvalain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun työttömyysturvalain (602/1984) 44 §:n 2 momentti ja
muutetaan 18 §:n 6 momentin suomenkielinen sanamuoto, 22 §:n 1 momentti, 24 ja 25 §, *sellaisina* kuin ne ovat, 18 §:n 6 momentti laissa 1537/1993, 22 §:n 1 momentti laissa 1401/1997, 24 § laissa 1061/1995 ja 25 § laissa 1175/1998, seuraavasti:

18 §

Sovitellun työttömyyspäivärahan suuruus

Työtuloksi katsotaan palkkatulo veronalaisine luontoisetuineen ja yritystoiminnan osalta myös verotuksessa todettu työtuloksi katsottu osa liike- ja ammattitulosta tai maatilataloudesta taikka muusta ansiotoiminnasta saadusta tulosta. Tuloksi voidaan kuitenkin vahvistaa työttömyyspäivärahan maksamisajankohdan tilannetta vastaava arvioitu tai muutoin todettavissa oleva rahamäärä.

22 §

Peruspäivärahan suuruus

Peruspäivärahan täysi määrä on 21,40 euroa päivältä.

24 §

Lapsikorotus

Työttömyyspäivärahan saajalle, jolla on

huollettavanaan 18 vuotta nuorempi lapsi, maksetaan päiväraha korotettuna lapsikorotuksella, jonka suuruus yhdestä lapsesta on 4,21 euroa, kahdesta lapsesta yhteensä 6,18 euroa ja kolmesta tai useammasta lapsesta yhteensä 7,97 euroa.

25 §

Etuuksien korotus

Lain 22 ja 24 §:ssä säädettyjä rahamääriä tarkistetaan siten, kuin kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (/2001) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös ja ilmoitus tämän lain mukaisen tuen määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lain 22 ja 24 §:ssä säädettyt rahamäärät vastaavat sitä kansaneläkeindeksin pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

2.

Laki

työmarkkinatuesta annetun lain 11 a ja 24 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993)
 11 a ja 24 §,
sellaisina kuin ne ovat, 11 a § laissa 1089/2000 ja 24 § osaksi laeissa 665/1996 ja 1131/1999,
 seuraavasti:

11 a §

Muut etuudet

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun henkilön osallistuessa työharjoitteluun hänelle maksetaan ylläpitokorvausta 6 §:ssä tarkoitetun työharjoittelun aikaisista matka- ja ylläpitokustannuksista 5,05 euroa päivältä. Henkilölle, joka ei saa työmarkkinatukea työharjoittelun ajalta, ei ylläpitokorvausta kuitenkaan makseta. Ylläpitokorvauksesta on muutoin voimassa, mitä 10 §:n 2 momentissa työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen osallistuvan ylläpitokorvauksesta säädetään.

24 §

Työmarkkinatuen tarveharkinta

Taloudellisen tuen tarvetta harkittaessa otetaan huomioon henkilön omat tulot kokonaan ja hänen puolisonsa tulot 236 euroa ylittävältä osalta kuukaudessa. Puoliso on rinnastetaan myös sellainen henkilö, jonka kanssa hakija avioliittoa solmimatta jatkuvasti elää yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa. Aviopuolisoita, jotka välien rikkoutumisen vuoksi asuvat pysyvästi erillään, ei pidetä puolisoina. Tuloina ei kuitenkaan oteta huomioon:

- 1) lapsilisää;
- 2) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaista kotihoidon tukea;
- 3) asumistukea;

- 4) sotilasavustusta;
- 5) sotilasvammalain (404/1948) mukaista elinkorkoa ja täydennyskorkoa;
- 6) rintamasotilaseläkelain (119/1977) mukaista rintamasotilaseläkettä;
- 7) perhe-eläkelain (38/1969) mukaista lisäosaa;
- 8) toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) mukaista toimeentulotukea; sekä
- 9) vian, vamman tai haitan perusteella maksettavaa erityisten kustannusten korvausta.

Omat ja puolison 1 momentissa tarkoitetut tulot vahvistetaan käyttäen hyväksi verotuksessa todettuja tuloja. Työmarkkinatuki määrätään kuitenkin tuen maksamisajankohdan tilannetta vastaavaksi joko arvioitujen tai muutoin todettavissa olevien tulojen perusteella. Valtioneuvosto vahvistaa yleiset perusteet, joiden nojalla kansaneläkelaitos antaa paikallistoimistoilleen asiaa koskevat toimintaohjeet.

Edellä 23 §:ssä tarkoitetun täysimääräisen työmarkkinatuen kuukautta kohden lasketusta määrästä vähennetään huoltovelvollisella 50 prosenttia siitä 1 ja 2 momentin mukaisesti määrätystä tulojen osasta, joka ylittää 848 euroa kuukaudessa. Yksinäisellä henkilöllä vähennetään vastaavasti 75 prosenttia siitä 1 ja 2 momentin mukaisesti määrätystä tulojen osasta, joka ylittää 253 euroa kuukaudessa. Huoltovelvollisen tulorajaa korotetaan 106 eurolla jokaisen huollettavan alle 18-vuotiaan lapsen osalta. Työmarkkinatuen

määräytymiseen vaikuttavat kuukausittaiset tuloerät pyöristetään alaspäin täysiksi euroiksi siten, että täyden euron yli menevä osa jätetään huomioon ottamatta.

Sen estämättä, mitä tässä pykälässä säädetään, työmarkkinatukena maksetaan enintään työttömyysturvalain 27 §:n 1 momentin mukaisesti laskettu rahamäärä.

Jos maan yleinen palkkataso olennaisesti muuttuu, valtioneuvoston asetuksella on tarkistettava tässä pykälässä säädetty rahamäärät palkkatason muutosta

vastaavassa suhteessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös ja ilmoitus tämän lain mukaisesta tuen määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki**työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 17 ja 18 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta 3 päivänä elokuuta 1990 annetun lain (763/1990) 17 §:n 1 ja 2 momentti sekä 18 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 17 §:n 1 ja 2 momentti laissa 966/2000 sekä 18 §:n 1 momentti laissa 909/1996, seuraavasti:

17 §

Muut koulutusaikaiset etuudet

Opiskelijalle maksetaan korvausta koulutusaikaisista matka- ja muista ylläpitokustannuksista (*ylläpitokorvaus*) 5,05 euroa päivältä.

Opiskelijalle, joka osallistuu kotikuntansa tai työssäkäyntialueen ulkopuolella järjestettävään koulutukseen, maksetaan majoituksesta aiheutuneiden kustannusten korvauksena 5,05 euroa päivältä. Majoituskorvauksen maksaminen edellyttää, että opiskelija esittää vuokrasopimuksen tai muun luotettavan selvityksen majoituksesta aiheutuvista kustannuksista.

prosenttia saadun tulon siitä osasta, joka ylittää 127 euroa (*suojaosa*), voivat kuukaudessa yhteensä nousta määrään, joka koulutustukena olisi muutoin voitu maksaa. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon niitä sosiaalietuuksia, joita työttömyysturvalain 27 §:n mukaan ei vähennetä työttömyyspäivärahasta. Kuukauden sijasta sovittelujaksone voidaan käyttää myös neljää peräkkäistä kalenteriviikkoa, jolloin suojaosa on vastaava osuus täyden suojaosan määrästä. Kun tulo otetaan huomioon, koulutustukea maksettaessa noudatetaan lisäksi, mitä työttömyysturvalain 18 §:n 2—5 momentissa säädetään sovitellusta työttömyyspäivärahasta.

18 §

Vähennetty koulutustuki

Vähennettyyn koulutustukeen on tässä laissa säädetyin edellytyksin oikeus opiskelijalla, joka saa lakisääteistä etuutta, palkkaa tai muuta työtuloa. Vähennettyä koulutustukea maksetaan siten, että koulutustuki ja 80

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös ja ilmoitus tämän lain mukaisen tuen määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki**työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta 24 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (555/1998) 18 § seuraavasti:

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on vuonna 1999 1,35 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että se on vuonna 1999 0,9 prosenttia palkasta palkkasumman 840 940 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,85 prosenttia palkasta. Työttömyysvakuutusmaksuja vuoden 1999 jälkeen määrättäessä jätetään huomioon ottamatta työttömyysasteen muutoksesta johtuva työttömyysvakuutusrahaston rahoitustarpeen muutos siltä osin kuin työttömyysvakuutusrahaston suhdannepuskuri tai alijäämä jää 3 §:ssä todettua enimmäismäärää pienemmäksi. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksun muutokset on määrättävä siten, että ne jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun

porrastus on määrättävä siten, että palkkasummasta 840 940 euroon asti kohdistuva maksu on määrättävä neljäsosaksi ilmaistuna täysinä prosenttiyksikön kymmenyksinä palkkasumman 840 940 euron ylittävään osaan kohdistuvasta maksusta. Jos työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärä on pienempi kuin kaksi prosenttia, palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on määrättävä kuitenkin 15 prosentiksi edellä sanotusta vakuutusmaksujen yhteismäärästä.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa vuosittain etukäteen työttömyysvakuutusrahaston hakemuksesta työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun määrät.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta säädetään sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 11 päivänä toukokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

*Rinnakkaistekstit***1.****Laki****työttömyysturvalain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun työttömyysturvalain (602/1984) 44 §:n 2 momentti ja
muutetaan 18 §:n 6 momentin suomenkielinen sanamuoto, 22 §:n 1 momentti, 24 ja 25 §, *sellaisina* kuin ne ovat, 18 §:n 6 momentti laissa 1537/1993, 22 §:n 1 momentti laissa 1401/1997, 24 § laissa 1061/1995 ja 25 § laissa 1175/1998, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

18 §

Sovittelun työttömyyspäivärahan suuruus

 Työtuloksi katsotaan palkkatulo veronalaisine luontoisetuineen ja yritystoiminnan osalta myös verotuksessa todettu työtuloksi katsottu osa liike- ja ammattitulosta tai maatilataloudesta taikka muusta ansiotoiminnasta saadusta tulosta. Tuloksi voidaan kuitenkin vahvistaa työttömyyspäivärahan maksamisajankohdan tilannetta vastaava arvioitu tai muutoin todettavissa oleva markkamäärä.

22 §

Peruspäivärahan suuruus

Peruspäivärahan täysi määrä on 120 markkaa päivältä.

24 §

Lapsikorotus

Työttömyyspäivärahan saajalle, jolla on huollettavanaan 18 vuotta nuorempi lapsi,

 Työtuloksi katsotaan palkkatulo veronalaisine luontoisetuineen ja yritystoiminnan osalta myös verotuksessa todettu työtuloksi katsottu osa liike- ja ammattitulosta tai maatilataloudesta taikka muusta ansiotoiminnasta saadusta tulosta. Tuloksi voidaan kuitenkin vahvistaa työttömyyspäivärahan maksamisajankohdan tilannetta vastaava arvioitu tai muutoin todettavissa oleva rahamäärä.

22 §

Peruspäivärahan suuruus

Peruspäivärahan täysi määrä on 21,40 euroa päivältä.

24 §

Lapsikorotus

Työttömyyspäivärahan saajalle, jolla on huollettavanaan 18 vuotta nuorempi lapsi,

Voimassa oleva laki

maksetaan päiväraha korotettuna lapsikorotuksella, jonka suuruus yhdestä lapsesta on 24 markkaa, kahdesta lapsesta yhteensä 35 markkaa ja kolmesta tai useammasta lapsesta yhteensä 45 markkaa.

25 §

Etuuksien korotus

Tämän lain 22 ja 24 §:ssä säädettyjä markkamääriä tarkistetaan siten kuin kansaneläkelaiissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannusindeksiin annetussa laissa (348/1956) säädetään. *Markkamäärää tarkistetaan täysin markoin siten, että ylimenevä osa jätetään lukuun ottamatta.*

Ehdotus

maksetaan päiväraha korotettuna lapsikorotuksella, jonka suuruus yhdestä lapsesta on *4,21 euroa*, kahdesta lapsesta yhteensä *6,18 euroa* ja kolmesta tai useammasta lapsesta yhteensä *7,97 euroa*.

25 §

Etuuksien korotus

Lain 22 ja 24 §:ssä säädettyjä rahamääriä tarkistetaan siten, kuin kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (/2001) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös ja ilmoitus tämän lain mukaisen tuen määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lain 22 ja 24 §:ssä säädetyt rahamäärät vastaavat sitä kansaneläkeindeksin pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

44 §
(kumotaan)

Jos työttömyyspäivärahana maksettava erä päättyy 1 pennistä 50 penniin, on se tasoitettava lähinnä alempaan markkaan ja sen päättyessä 51 pennistä 99 penniin lähinnä ylempään markkaan.

2.**Laki**

työmarkkinatuesta annetun lain 11 a ja 24 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993)

11 a § ja 24 §,

sellaisina kuin ne ovat, 11 a § laissa 1089/2000 ja 24 § osaksi laeissa 665/1996 ja 1131/1999, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 a §

11 a §

Muut etuudet

Muut etuudet

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun henkilön osallistuessa työharjoitteluun hänelle maksetaan ylläpitokorvausta 6 §:ssä tarkoitetun työharjoittelun aikaisista matka- ja ylläpitokustannuksista 30 markkaa päivältä. Henkilölle, joka ei saa työmarkkinatukea työharjoittelun ajalta, ei ylläpitokorvausta kuitenkaan makseta. Ylläpitokorvauksesta on muutoin voimassa, mitä 10 §:n 2 momentissa työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen osallistuvan ylläpitokorvauksesta säädetään

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun henkilön osallistuessa työharjoitteluun hänelle maksetaan ylläpitokorvausta 6 §:ssä tarkoitetun työharjoittelun aikaisista matka- ja ylläpitokustannuksista 5,05 euroa päivältä. Henkilölle, joka ei saa työmarkkinatukea työharjoittelun ajalta, ei ylläpitokorvausta kuitenkaan makseta. Ylläpitokorvauksesta on muutoin voimassa, mitä 10 §:n 2 momentissa työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen osallistuvan ylläpitokorvauksesta säädetään.

24 §

24 §

Työmarkkinatuen tarveharkinta

Työmarkkinatuen tarveharkinta

Taloudellisen tuen tarvetta harkittaessa otetaan huomioon henkilön omat tulot kokonaan ja hänen puolisonsa tulot 1 400 markkaa ylittävältä osalta kuukaudessa. Puoliso on rinnastetaan myös sellainen henkilö, jonka kanssa hakija avioliittoa solmimatta jatkuvasti elää yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa. Aviopuolisoita, jotka välien rikkoutumisen vuoksi asuvat pysyvästi erillään, ei pidetä puolisoina. Tuloina ei kuitenkaan oteta huomioon:

- 1) lapsilisää;
- 2) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaista kotihoidon tukea;
- 3) asumistukea;
- 4) sotilasavustusta;
- 5) sotilasvammalain (404/1948) mukaista elinkorkoa ja täydennyskorkoa;
- 6) rintamasotilaseläkelain (119/1977) mukaista rintamasotilaseläkettä;
- 7) perhe-eläkelain (38/1969) mukaista

Taloudellisen tuen tarvetta harkittaessa otetaan huomioon henkilön omat tulot kokonaan ja hänen puolisonsa tulot 236 euroa ylittävältä osalta kuukaudessa. Puoliso on rinnastetaan myös sellainen henkilö, jonka kanssa hakija avioliittoa solmimatta jatkuvasti elää yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa. Aviopuolisoita, jotka välien rikkoutumisen vuoksi asuvat pysyvästi erillään, ei pidetä puolisoina. Tuloina ei kuitenkaan oteta huomioon:

- 1) lapsilisää;
- 2) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain (1128/1996) mukaista kotihoidon tukea;
- 3) asumistukea;
- 4) sotilasavustusta;
- 5) sotilasvammalain (404/1948) mukaista elinkorkoa ja täydennyskorkoa;
- 6) rintamasotilaseläkelain (119/1977) mukaista rintamasotilaseläkettä;
- 7) perhe-eläkelain (38/1969) mukaista

Voimassa oleva laki

lisäosaa;

8) toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) mukaista toimeentulotukea; sekä

9) vian, vamman tai haitan perusteella maksettavaa erityisten kustannusten korvausta.

Omat ja puolison 1 momentissa tarkoitetut tulot vahvistetaan käyttäen hyväksi verotuksessa todettuja tuloja. Työmarkkinatuki määrätään kuitenkin tuen maksamisajankohdan tilannetta vastaavaksi joko arvioitujen tai muutoin todettavissa olevien tulojen perusteella. Valtioneuvosto vahvistaa yleiset perusteet, joiden nojalla kansaneläkelaitos antaa paikallistoimistoilleen asiaa koskevat toimintaohjeet.

Edellä 23 §:ssä tarkoitetun täysimääräisen työmarkkinatuen kuukautta kohden lasketusta määrästä vähennetään huoltovelvollisella 50 prosenttia siitä 1 ja 2 momentin mukaisesti määrätystä tulojen osasta, joka ylittää 5 040 markkaa kuukaudessa. Yksinäisellä henkilöllä vähennetään vastaavasti 75 prosenttia siitä 1 ja 2 momentin mukaisesti määrätystä tulojen osasta, joka ylittää 1 500 markkaa kuukaudessa. Huoltovelvollisen tulorajaa korotetaan 630 markalla jokaisen huollettavan alle 18-vuotiaan lapsen osalta.

Sen estämättä, mitä tässä pykälässä säädetään, työmarkkinatukena maksetaan enintään työttömyysturvalain 27 §:n 1 momentin mukaisesti laskettu markkamäärä.

Jos maan yleinen palkkataso olennaisesti muuttuu, asetuksella on tarkistettava tässä pykälässä säädetyt markkamäärät palkkatason muutosta vastaavassa suhteessa.

Ehdotus

lisäosaa;

8) toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) mukaista toimeentulotukea; sekä

9) vian, vamman tai haitan perusteella maksettavaa erityisten kustannusten korvausta.

Omat ja puolison 1 momentissa tarkoitetut tulot vahvistetaan käyttäen hyväksi verotuksessa todettuja tuloja. Työmarkkinatuki määrätään kuitenkin tuen maksamisajankohdan tilannetta vastaavaksi joko arvioitujen tai muutoin todettavissa olevien tulojen perusteella. Valtioneuvosto vahvistaa yleiset perusteet, joiden nojalla kansaneläkelaitos antaa paikallistoimistoilleen asiaa koskevat toimintaohjeet.

Edellä 23 §:ssä tarkoitetun täysimääräisen työmarkkinatuen kuukautta kohden lasketusta määrästä vähennetään huoltovelvollisella 50 prosenttia siitä 1 ja 2 momentin mukaisesti määrätystä tulojen osasta, joka ylittää 848 euroa kuukaudessa. Yksinäisellä henkilöllä vähennetään vastaavasti 75 prosenttia siitä 1 ja 2 momentin mukaisesti määrätystä tulojen osasta, joka ylittää 253 euroa kuukaudessa. Huoltovelvollisen tulorajaa korotetaan 106 eurolla jokaisen huollettavan alle 18-vuotiaan lapsen osalta. *Työmarkkinatuen määräytymiseen vaikuttavat kuukausittaiset tuloerät pyöristetään alaspäin täysiksi euroiksi siten, että täyden euron yli menevä osa jätetään huomioon ottamatta.*

Sen estämättä, mitä tässä pykälässä säädetään, työmarkkinatukena maksetaan enintään työttömyysturvalain 27 §:n 1 momentin mukaisesti laskettu rahamäärä.

Jos maan yleinen palkkataso olennaisesti muuttuu, valtioneuvoston asetuksella on tarkistettava tässä pykälässä säädetyt rahamäärät palkkatason muutosta vastaavassa suhteessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös ja ilmoitus tämän lain mukaisesta tuen määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä

lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki**työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 17 ja 18 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta 3 päivänä elokuuta 1990 annetun lain (763/1990) 17 §:n 1 ja 2 momentti sekä 18 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 17 §:n 1 ja 2 momentti laissa 966/2000 sekä 18 §:n 1 momentti laissa 909/1996, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

17 §

17 §

*Muut koulutusaikaiset etuudet**Muut koulutusaikaiset etuudet*

Opiskelijalle maksetaan korvausta koulutusaikaisista matka- ja muista ylläpitokustannuksista (*ylläpitokorvaus*) 30 markkaa päivältä.

Opiskelijalle, joka osallistuu kotikuntansa tai työssäkäyntialueen ulkopuolella järjestettävään koulutukseen, maksetaan majoituksesta aiheutuneiden kustannusten korvauksena 30 markkaa päivältä. Majoituskorvauksen maksaminen edellyttää, että opiskelija esittää vuokrasopimuksen tai muun luotettavan selvityksen majoituksesta aiheutuvista kustannuksista.

Opiskelijalle maksetaan korvausta koulutusaikaisista matka- ja muista ylläpitokustannuksista (*ylläpitokorvaus*) 5,05 euroa päivältä.

Opiskelijalle, joka osallistuu kotikuntansa tai työssäkäyntialueen ulkopuolella järjestettävään koulutukseen, maksetaan majoituksesta aiheutuneiden kustannusten korvauksena 5,05 euroa päivältä. Majoituskorvauksen maksaminen edellyttää, että opiskelija esittää vuokrasopimuksen tai muun luotettavan selvityksen majoituksesta aiheutuvista kustannuksista.

18 §

18 §

*Vähennetty koulutustuki**Vähennetty koulutustuki*

Vähennettyyn koulutustukeen on tässä laissa säädetyn edellytyksin oikeus opiskelijalla, joka saa lakisääteistä etuutta,

Vähennettyyn koulutustukeen on tässä laissa säädetyn edellytyksin oikeus opiskelijalla, joka saa lakisääteistä etuutta,

palkkaa tai muuta työtuloa. Vähennettyä koulutustukea maksetaan siten, että koulutustuki ja 80 prosenttia saadun tulon siitä osasta, joka ylittää 750 markkaa (*suojaosa*), voivat kuukaudessa yhteensä nousta määrään, joka koulutustukena olisi muutoin voitu maksaa. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon niitä sosiaalietuuksia, joita työttömyysturvalain 27 §:n mukaan ei vähennetä työttömyyspäivärahasta. Kuukauden sijasta sovittelujaksona voidaan käyttää myös neljää peräkkäistä kalenteriviikkoa, jolloin suojaosa on vastaava osuus täyden suojaosan määrästä. Kun tulo otetaan huomioon, koulutustukea maksettaessa noudatetaan lisäksi, mitä työttömyysturvalain 18 §:n 2—5 momentissa säädetään sovitellusta työttömyyspäivärahasta.

palkkaa tai muuta työtuloa. Vähennettyä koulutustukea maksetaan siten, että koulutustuki ja 80 prosenttia saadun tulon siitä osasta, joka ylittää 127 euroa (*suojaosa*), voivat kuukaudessa yhteensä nousta määrään, joka koulutustukena olisi muutoin voitu maksaa. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon niitä sosiaalietuuksia, joita työttömyysturvalain 27 §:n mukaan ei vähennetä työttömyyspäivärahasta. Kuukauden sijasta sovittelujaksona voidaan käyttää myös neljää peräkkäistä kalenteriviikkoa, jolloin suojaosa on vastaava osuus täyden suojaosan määrästä. Kun tulo otetaan huomioon, koulutustukea maksettaessa noudatetaan lisäksi, mitä työttömyysturvalain 18 §:n 2—5 momentissa säädetään sovitellusta työttömyyspäivärahasta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Päätös ja ilmoitus tämän lain mukaisesta tuen määrästä voidaan antaa euromääräisenä jo ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta 24 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (555/1998) 18 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on vuonna 1999 1,35 prosenttia palkasta.

Ehdotus

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on vuonna 1999 1,35 prosenttia palkasta.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että se on vuonna 1999 0,9 prosenttia palkasta palkkasumman ensimmäiseen viiteen miljoonaan markkaan saakka ja sen yltävältä osalta 3,85 prosenttia palkasta.

Työttömyysvakuutusmaksuja vuoden 1999 jälkeen määrättäessä jätetään huomioon ottamatta työttömyysasteen muutoksesta johtuva työttömyysvakuutusrahaston rahoitustarpeen muutos siltä osin kuin työttömyysvakuutusrahaston suhdannepuskuri tai alijäämä jää 3 §:ssä todettua enimmäismäärää pienemmäksi.

Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksun muutokset on määrättävä siten, että ne jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastus on määrättävä siten, että palkkasumman ensimmäiseen viiteen miljoonaan markkaan kohdistuva maksu on määrättävä neljäsosaksi ilmaistuna täysinä prosenttiyksikön kymmenyksinä palkkasumman viiden miljoonan markan yltävään osaan kohdistuvasta maksusta. Jos työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärä on pienempi kuin kaksi prosenttia, palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on määrättävä kuitenkin 15 prosentiksi edellä sanotusta vakuutusmaksujen yhteismäärästä.

Asianomainen ministeriö vahvistaa vuosittain etukäteen työttömyysvakuutusrahaston hakemuksesta työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun määrät.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksun suuruuden määrää asianomainen ministeriö erikseen.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että se on vuonna 1999 0,9 prosenttia palkasta palkkasumman 840 940 euroon asti ja sen yltävältä osalta 3,85 prosenttia palkasta.

Työttömyysvakuutusmaksuja vuoden 1999 jälkeen määrättäessä jätetään huomioon ottamatta työttömyysasteen muutoksesta johtuva työttömyysvakuutusrahaston rahoitustarpeen muutos siltä osin kuin työttömyysvakuutusrahaston suhdannepuskuri tai alijäämä jää 3 §:ssä todettua enimmäismäärää pienemmäksi.

Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksun muutokset on määrättävä siten, että ne jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken.

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun porrastus on määrättävä siten, että palkkasummasta 840 940 euroon asti kohdistuva maksu on määrättävä neljäsosaksi ilmaistuna täysinä prosenttiyksikön kymmenyksinä palkkasumman 840 940 euron yltävään osaan kohdistuvasta maksusta. Jos työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yhteismäärä on pienempi kuin kaksi prosenttia, palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on määrättävä kuitenkin 15 prosentiksi edellä sanotusta vakuutusmaksujen yhteismäärästä.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa vuosittain etukäteen työttömyysvakuutusrahaston hakemuksesta työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun määrät.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta säädetään sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.
